

Zusammenfassung:

Οχ, γουργουλίζει η κοιλιά της..και τώρα; πού μπορεί να βρει γρήγορα κάτι φαγώσιμο; Η Νάτια είναι από την Γεωργία και δεν έχει ξαναφάει στο εστιατόριο του πανεπιστημίου. Η Μαρίνα την συνοδεύει και καθώς τρων, της εξηγεί όλα όσα πρέπει να ξέρει για το φαγητό στο πανεπιστήμιο της Αψβούργης.

- Dozent: Αυτό ήταν για σήμερα, καλό υπόλοιπο, θα τα πούμε σε μια εβδομάδα!
- Sprecher: Ακροατήριο ένα, ένδεκα και τριάντα. Η δεύτερη διάλεξη τελείωσε. Όλοι πεινάνε. Και τώρα? Αυτό αναρωτιούνται αυτή τη στιγμή χιλιάδες φοιτητές, δύο απ'αυτούς η Μαρίνα και η Νάτια, μια γεωργιανή φοιτήτρια προγράμματος ανταλλαγών.
- Natia: Επιτέλους έχουμε διάλειμμα.
- Marina: Πεινάω πάρα πολύ! Πάμε στο εστιατόριο?
- Natia: Ναι, ευχαρίστως! Δεν έχω ξαναπάει...έτσι θα μάθω και το δρόμο!
- Sprecher: Το κτήριο του εστιατορίου του Πανεπιστημίου Augsburg αναμορφώνεται αυτή τη περίοδο και είναι προς το παρόν γι'αυτό το λόγο κλειστό. Τα κορίτσια πρέπει να πάρουν έναν άλλο δρόμο: Μετά από το κέντρο των αιθουσών διαλέξεων στρίβουν δεξιά και περνάνε τη σχολή Πληροφορικής, που βρίσκεται στο κτήριο Λ, διασταυρώνουν το δρόμο και στρίβουν αριστερά. Μετά την διασταύρωση βλέπουν στη δεξιά πλευρά μιά μεγάλη, άσπρη σκηνή. Εδώ στεγάζεται το εστιατόριο, έως ότου τελειώσει η μεταρρύθμιση του καινούργιου κτηρίου στην Πανεπιστημιούπολη.
- Marina: Νάτια, έχεις ήδη τη κάρτα για το εστιατόριο?
- Natia: Όχι δεν την έχω! Τι είναι αυτό? Την χρειάζομαι?
- Marina: Την κάρτα του εστιατορίου την χρειάζεσαι, για να μπορείς να αγοράσεις κάτι στο εστιατόριο ή στην καφετέρια. Βλέπεις τι γίνεται εδώ στο εστιατόριο, όταν τόσοι φοιτητές θέλουν ταυτόχρονα να πάρουν φαγητό. Θα ήταν πολύ χρονοβόρο, εάν στο ταμείο ο καθένας έπρεπε να βγάζει τα κέρματά του.
- Natia: Μμμ, συμφωνώ!
- Marina: Βλέπεις? Γι'αυτό τον λόγο επιτρέπεται η πληρωμή στο εστιατόριό μας μονάχα με μια κάρτα, την κάρτα του εστιατορίου. Μπορείς να την πάρεις από το ταμείο της καφετερίας, ή εδώ στο εστιατόριο, να, εκεί στο πάγκο με τον καφέ. Πρωτού πας στο ταμείο, είναι καλό να σιγουρευτείς ότι έχεις αρκετή πίστωση, δηλαδή χρήματα στη κάρτα.
- Natia: Και πως θα το ξέρω αυτό? Σίγουρα δεν θα θυμάμαι...

- Marina: Για να το ελέγξεις αυτό, τοποθετείς την κάρτα στη μηχανή που βρίσκεται εκεί πέρα ή στην καφετερία. Εάν το διαθέσιμο υπόλοιπο δεν είναι αρκετό, μπορείς να πιστώσεις τη κάρτα σου στην ίδια αυτή μηχανή. Μπορείς άφοβα να βάλεις και περισσότερα χρήματα στη κάρτα. Μην ανησυχείς, εάν στο τέλος των σπουδών σου όταν την επιστρέψεις δεν έχουν λείψει όλα τα χρήματα, σου επιστρέφονται σε μετρητά.
- Sprecher: Ακολουθώ πηγαίνουν στο πάγκο με τον καφέ, η Νάτια αγοράζει μια κάρτα και την πιστώνει αμέσως με 10 ευρώ. Έπειτα, αναμένουν στη σειρά για να πάρουν το πολυπόθητο φαγητό.
- Natia: Μαρίνα, αλήθεια..τι φαγητά υπάρχουν εδώ?
- Marina: Δες εκεί πάνω! Αυτή η μηχανή προβολής μας δείχνει τι υπάρχει σήμερα. Μπορείς όμως και στο σπίτι σου να δεις τον κατάλογο φαγητών γι' αυτήν και την επόμενη εβδομάδα: αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να επισκεφτείς την ιστοσελίδα της υπηρεσίας φοιτητική υποστήριξη, στην επικεφαλίδα «φαγητό και ποτό» (<http://web.studentenwerk-augsburg.de/verpflegung/aktuelles.php>). Καθημερινά υπάρχουν εδώ στο εστιατόριο δύο γεύματα, το ένα απ' αυτό είναι χορτοφαγικό. Επίσης υπάρχει ένας πάγκος με μακαρόνια, ένας μπουφές με σαλάτες, συνοδευτικά όπως τηγανιτές πατάτες και διάφορα γλυκά. Οι τιμές είναι όλες πολύ οικονομικές. Εδώ είναι αυτοεξυπηρέτηση, επομένως πάρε ό,τι θές!
- Sprecher: Η Μαρίνα και η Νάτια παίρνουν το γεύμα τους, πληρώνουν στο ταμείο με τις κάρτες τους και ψάχνουν δύο άδειες θέσεις στα τραπέζια.
- Marina: Καλή όρεξη!
- Natia: Επίσης! (μασάει) Δεν είναι καθόλου άσχημο το φαγητό! Είναι πάντα τόσο νόστιμο?
- Marina: Για την τιμή αυτή είναι πραγματικά πολύ καλό. Βέβαια, μπορεί να συμβεί να μη σ' αρέσει καμιά φορά το φαγητό ή να σε πειράξει κάτι άλλο. Στην περίπτωση αυτή, μπορείς να μπεις στην ιστοσελίδα της υπηρεσίας φοιτητική υποστήριξη και να το ανακοινώσεις!
- Sprecher: Καθώς οι δύο συμφοιτήτριες τρών και συζητούν, το μεσημεριανό διάλειμμα φθάνει στο τέλος του.
- Natia: Μμμ, ήταν πολύ νόστιμο. Μου απομένουν ακόμη δύο διαλέξεις για σήμερα. Θες να βρεθούμε μετά, γύρω στις 15 η ώρα ξανά εδώ για καφέ?
- Marina: Το εστιατόριο είναι ανοικτό μόνο από τις 11 μέχρι τις 14 η ώρα, όμως μπορούμε να βρεθούμε στη παλιά καφετέ.
- Natia: Τι είναι αυτό..«καφετέ»?
- Marina: Η «παλιά Καφετέ» είναι η καφετερία στο κτήριο Δ. Εάν ανεβείς στο κέντρο των αιθουσών διαλέξεων τη ράμπα και περάσεις την τζαμόπορτα, μπροστά σου θα δεις την παλιά καφετέ. Υπάρχει και μια «νέα καφετέ» στο κτήριο του εστιατορίου, αλλά

αναμορφώνεται και αυτή μαζί με το βασικό εστιατόριο και είναι προς το παρόν κλειστή.

Natia: Α εντάξυ, νομίζω δε θα δυσκολευτώ να το βρω... και εκεί υπάρχει καφές και γλυκό, σωστά?

Marina: Ακριβώς, υπάρχει όμως και πίτσα, σάντουιτς, σοκολάτες και άλλα διάφορα νόστιμα πράγματα, που σου δίνουν ενέργεια για να αντέξεις τις πολυάριθμες διαλέξεις που έχεις καθημερινά. Εκτός απ'αυτά υπάρχει πάντα και ένα από τα δύο γεύματα του εστιατορίου εδώ.

Natia: Αλήθεια? Άρα δεν έπρεπε να πάμε μέχρι το εστιατόριο φαγητό?!

Marina: (γελά) Δίκιο έχεις... Όμως αν το πάρεις έτσι, θα μπορούσαμε, περνώντας από τις ράγες του τραμ, να πάμε και στο γυράδικο, στην πιτσαρία, στο φούρνο,... ή στο περίπτερο πάνω στο λόφο κοντά στην σχολή των οικονομικών...

Natia: Χμμ, πολλές επιλογές έχουμε βλέπω..θα είναι βάσανο κάθε φορά να διαλέξω πού θα πάω για φαγητό...

Marina: ό,τι αφορά όμως τις τιμές, στο εστιατόριο και στη καφετέ είναι οι καλύτερες!

Natia: και εάν είναι τόσο νόστιμα όπως σήμερα...αντιλαμβάνομαι! ...Τρομάρα μου, η επόμενη διάλεξή μου αρχίζει όπου να'σε!

Marina: Άντε τότε! Ο καθένας πρέπει να συγυρίσει το δίσκο του, όμως θα το κάνω εγώ για σένα σήμερα!

Natia: Σ'ευχαριστώ! Λοιπόν, θα σε δω αργότερα στην καφετέ!

Marina: Ναι – τα λέμε!

Sprecher: Η Μαρίνα και η Νάτια το έχουν ανακαλύψει ήδη: Η γαστρονομία του Πανεπιστημίου της Αψβούργης προσφέρει αρκετά. Τι ακριβώς, αυτό ας το ανακαλύψει καλύτερα ο καθένας από μόνος του – εμείς, για την αρχή ευχόμαστε οπωσδήποτε: Καλή όρεξη!

Autorinnen:

Natia Marta Tsikilashvili, Marina Edelmann

übersetzt von

Melina Magdalena Nearchou